Τῇ Λ.Θ. Μακαριότητι

Τῷ Πατρί καὶ Πατριάρχῃ ἡμῶν κ.κ. Διοδώρῳ Α'

Μακαριώτατε

Παρῆλθον ἤδη δύο μῆνες, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὑπέβαλον ὑμῖν διὰ τοῦ Γέροντος ἀρκιγραμματέως τὴν προφορικήν μου παραίτησιν ἀπὸ τῆς Μονῆς ἁγίου Ὀνουφρίου, καὶ ἕτεραι δύο ἑβδομάδες ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὑπέβαλον αὐτὴν καὶ γραπτήν, γνωστοποιῶν καὶ ἐπεξηγῶν ὑμῖν τὴν ὑποτροπὴν τῆς ὑγείας μου καὶ ἐξαιτῶν ἅμα τρίμηνον ἄδειαν, ἵνα ἀπέλθω καὶ φροντίσω διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐκ νέου κλονισθείσης ὑγείας μου.

Ἐπὶ ὀκτάμηνον παρέμεινον κλινήρης οὐχὶ μακρὰν ἀφ' ὑμῶν, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ Πατριαρχείου, οὐχὶ δὲ μόνον οὐδεμίας φροντίδος ἔτυχον παρ' ὑμῶν διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας μου, ἀλλ' εὗρον καὶ ἐπιπροσθέτους δυσχερείας.

Ἐξηναγκάσθην, ἐντολῇ ὑμετέρᾳ, δοθείσῃ προσωπικῶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, νὰ παραμένω εἰς τὴν μονήν, μεταφέρων τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοσαύτην ἀπόστασιν, καίτοι τοῦτο ἦτο ῥητῶς ἀπηγορευμένον ὑπὸ τῶν θεραπόντων ἰατρῶν. Ἄγνοια τούτου οὐδόλως δικαιολογεῖται, καθ' ὅτι οὐδέποτε ἠρωτήθην παρ' ὑμῶν περὶ τῆς πορείας τῆς ὑγείας μου, καίτοι εὑρισκόμενος πλησίον, ἐντὸς τοῦ Πατριαρχείου, καὶ οὐχὶ μακρὰν εἰς ἑτέραν χώραν.

Ἐξηναγκάσθην, καθ' ὃν χρόνον εὑρισκόμην κλινήρης καὶ πυρέσσων, ἵνα ἐγερθῶ ἐκ τῆς κλίνης, καὶ τούτου ὄντος ῥητῶς ἀπηγορευμένου, καὶ μεταβῶ εἰς βιβλιοθήκην πρὸς παράδοσιν αὐτῆς. Ἡ ἀντικατάστασίς μου εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἀφεφασίσθη τριάκοντα (30) ὁλοκλήρους ἡμέρας πρὸ τῆς ἀσθενείας μου, κατὰ τὰς ὁποίας ἦτο δυνατὴ ἡ παράδοσις τῆς βιβλιοθήκης, ἀλλ' οὐδέν μοι ἐλέχθη κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ ἐξηναγκάσθην νὰ ἐγερθῶ ἐκ τῆς κλίνης, ὅταν ἡ ἀσθένειά με καθήλωσεν ἐπὶ τῆς κλίνης, διακινδυνεύων τὴν ὑγείαν μου καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν μου.

Τοιαῦται ἐνέργειαι, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ μακρὸν ἄρνησις διὰ τῆς σιωπῆς, ὅπως ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Μονῇ καθηκόντων μου, καὶ χορηγηθῇ μοι ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας μου, ἐγήρουσιν δεδικαιολογημένας

ὑποψίας, ὅτι δὲν ἐγένοντο ἐξ ἁπλῆς ἀδιαφορίας, ἀλλὰ σκοπίμως, ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν τελείαν κατάπτωσιν τῆς ὑγείας μου, ἵνα ὑπάρξωσιν εὐκαιρίαι πρὸς κατηγορίας ἐναντίον μου, ὅτι δὲν ἐργάζομαι καὶ δὲν συμμετέχω εἰς τὰς ἐν τῷ ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ ἐφημερίας, ὡς ἤδη ἐλέχθη ὑπό τινων ἀδελφῶν, καὶ τὸν ἐξαναγκασμόν μου εἰς "οἰκειοθελῆ" ἀποχώρησίν μου ἐκ τῆς ἀδελφότητος.

Καίτοι, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἔλαβε χώραν συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, οὐδεμία μνεία ἐγένετο ἐν αὐτῇ περὶ ἐμοῦ, ὡς ἐγένετο ἐν τῇ προηγηθείσῃ τοιαύτῃ πρὸς κατατρεγμόν μου. Δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι διὰ τὸν κατατρεγμόν μου ὑπῆρξε χρόνος νὰ γίνῃ μνεία περὶ ἐμοῦ, καὶ δὲν ὑπῆρξε διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας μου.

Ἐὰν ἡ παρουσία μου ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τυγχάνει ὑμῖν ἀνεπιθύμητος, δηλώσατε τοῦτο δημοσίᾳ καὶ ἀποπέμψατέ με ἀπολύοντάς με ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐχὶ διακινδυνεύοντες τὴν ὑγείαν μου καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν μου, καθότι προσωπικῶς δὲν δύναμαι νὰ ἀδιαφορῶ ἐπ' ἀόριστον διὰ τὴν προσωπικήν μου ὑγείαν καὶ ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀγωνισθῶ διὰ παντὸς μέσου πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ ἀποκατάστασιν αὐτῆς, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς.

Εὐελπιστῶν ὅπως ἐπιλυθῇ τὸ πρόβλημά μου τάχιστα, διατελῶ ἀσπαζόμενος τὴν ὑμετέραν δεξιάν.

Ἐν Ἱεροσολύμοις τῇ 24ῃ Νοεμβρίου